

VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2012-2013

Nr. 9

INTEGRAAL VERSLAG
Vergadering van vrijdag 15 maart 2013

Ochtendvergadering

INTERPELLATIE (R.v.O., art. 62)
van de heer Jef Van Damme tot de heer Bruno De Lille, collegelid bevoegd voor
Cultuur, Jeugd, Sport en Ambtenarenzaken,
betreffende het sportbeleid

De heer Jef Van Damme.- Sport is nog maar weinig aan bod gekomen. Niettegenstaande is het een belangrijke bevoegdheid van de VGC. Heel wat Brusselaars, of ze nu zuiver Nederlandstalig zijn, dan wel dat ze een taalgemengde of vreemde taalachtergrond hebben, doen aan sport. In se doet de taal er niet toe. Iedereen doet aan sport en sport is een activiteit die iedereen verenigt. Samen voetballen of basketten is de beste manier om elkaar te leren kennen en om onze gemeenschapsgrenzen, onze vooroordelen, onze gewoontes open te breken. Met sport breekt men deuren open en komt men met anderen in contact. Tenslotte is sport ook heel gezond. Wellicht is dit laatste nog het belangrijkste.

In het Regeerakkoord, de strategische beleidsnota, en het Sportbeleidsplan worden verschillende doelstellingen rond het sportbeleid van de VGC geformuleerd. Ik zou graag willen stilstaan bij enkele belangrijke elementen van het VGC-sportbeleid en een stand van zaken opmaken.

Vooreerst is er de problematiek van de pool van sportlesgevers. Deze wordt jaar na jaar meer bevraagd door de vele sportaanbieders. Vorig jaar kon collegelid Bruno De Lille me melden dat er een enorme evolutie was in het aantal sportlesgevers. Zo evolueerde de pool in 2010 van 701 naar 800 lesgevers in 2011. Ik veronderstel dat deze stijging zich in 2012 verder heeft doorgezet.

Nochtans verneem ik vanop het terrein dat er vaak nog een tekort aan sportlesgevers is. Is deze blijvende groei wel verzoenbaar met het stijgende tekort? Hoe komt het dat deze tekorten er nog steeds zijn?

Vaak komt dit zelfs voor bij activiteiten die al lange tijd vooraf werden ingepland. Soms worden de aanbieders pas op het laatste nippertje op de hoogte gebracht van het feit dat er geen sportlesgever beschikbaar is. Dit zorgt op het terrein uiteraard voor frustratie. Bepaalde groepen worden hierdoor trouwens uitgesloten van hun uitverkoren sportbeoefening. Kan men dit euvel op een of andere manier verhelpen? Kan dit alles niet verholpen worden met een vlottere communicatie? Het is alleszins duidelijk dat de pool sportlesgevers moet worden uitgebreid.

Hoe staat het trouwens met de diversiteit van de pool van sportlesgevers? Ook daar moet men immers het nodige belang aan hechten. Wie zit er allemaal in de pool van sportlesgevers? Bestaat deze pool vooral uit Brusselaars? Gaat het hierbij om Nederlandstalige Brusselaars of komen er ook mensen van buiten Brussel les geven? Hoeveel studenten dan wel professionelen zitten in de pool? Kortom: wat is de samenstelling van de pool?

Een andere belangrijke doelstelling is deze van de sportinfrastructuur. De Raad heeft het al heel uitgebreid gehad over de problematiek van de sportzwembaden in het noord-westen van Brussel. Samen met mijn collega Fouad Ahidar heb ik voorgesteld om, in afwachting van de volledige renovatie van de zwembaden van Ganshoren en Laken, het zwembad van Sint-Jans-Molenbeek langer open te houden. Hierdoor zouden alle mensen uit het noord-westen van Brussel een alternatief hebben om te gaan zwemmen. Hier is een enorme vraag naar. Zelfs met de huidige capaciteit komt men er niet.

Mijn vraag rond de sportinfrastructuur is echter iets algemener. Op het vlak van sportinfrastructuur is samenwerking met de departementen Onderwijs en Welzijn van essentieel belang. Zo moet men ook een beroep kunnen doen op de sportinfrastructuur van de scholen. Vooral voor naschoolse sport is dit van belang. Naschoolse sport past perfect in het concept van de Brede School. De Brede School wordt terecht door zowel de VGC als door de Vlaamse Gemeenschap ten volle gepromoot. Het concept van de Brede School kan trouwens maar ten volle worden gevaloriseerd als de sportinfrastructuur van de verschillende scholen ter beschikking wordt gesteld aan en op een regelmatige basis kan worden gebruikt door sportclubs. Verder moet er ook een specifiek sportaanbod vanuit de school zelf worden georganiseerd. Welke maatregelen heeft collegelid Bruno De Lille al genomen om de sportinfrastructuur maximaal open te stellen? Hoever staat het hiermee? Kan collegelid Bruno De Lille hiervan een overzicht geven? Het gaat immers over heel veel scholen.

Men moet verder ook de participatie aan het sportaanbod verbreden. Hopelijk vindt binnen afzienbare tijd een interessante discussie over de participatie aan het cultuuraanbod en de hervorming van de cultuurwaardebon plaats. Collegelid Bruno De Lille heeft immers al lang een hervorming van deze waardebon aangekondigd. Deze discussie kan ook aangezwengeld worden over het sportaanbod. Sport is echter laagdrempeliger dan cultuur. Hoe staat het met de toegang van kwetsbare groepen tot het sport- en vrijetijdsaanbod? Heeft collegelid Bruno De Lille op dat vlak al een aantal initiatieven ontplooid? Kan hij een tipje van de sluier oplichten? Naar analogie met de cultuurwaardebon kan men ook sport toegankelijker maken. Worden de discussies over de sport- en cultuurwaardebon samengevoegd, dan wel volledig van elkaar gescheiden?

Collegelid Bruno De Lille heeft al verschillende keren aangekondigd dat hij de communicatie rond sport wil optimaliseren. In 2011 zou een communicatieplan opgesteld worden. Vorig jaar meldde hij dat er nog geen afgewerkt plan was. De sportdienst wacht immers nog steeds op het algemeen communicatieplan van de VGC. In mijn tussenkomst zal ik mijn rol als oppositielid hier nu ten volle spelen. Het wordt immers bijna een traditie dat alle door de collegeleden aangekondigde zaken 1 tot 2 jaar vertraging hebben. Ook met dit communicatieplan is dit blijkbaar het geval. Is er al nieuws over dit communicatieplan?

Hoe staat het ten slotte met de openingsuren van de zwembaden? Bestaat er hier al klaarheid rond?

De voorzitter.- Ik zie dat de heer Fouad Ahidar zich al klaarmaakt om sport te gaan beoefenen. (*Gelach*)

De heer Fouad Ahidar.- Gelieve me niet te pesten.

Mevrouw Carla Dejonghe.- Hier in de Raad wordt niemand gepest.

Er wordt steeds vaker een beroep gedaan op de pool van sportlesgevers. Uiteraard is dat een goede zaak. De VGC heeft de afgelopen jaren, ook in haar communicatie, steeds meer ingezet op jeugd en sport. Dat begint toch wel stevig te renderen.

De cijfers die collega Jef Van Damme aanhaalt, bewijzen dat. Enkele weken geleden konden we in *Brussel Deze Week* bijvoorbeeld ook lezen dat het aantal kinderen dat zich richt tot de Brusselse Nederlandstalige jeugdverenigingen toeneemt. Deze doelstelling heeft men zich jaren geleden gesteld en wordt stilaan bereikt. Elk succes brengt natuurlijk nieuwe uitdagingen.

gen met zich mee. Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan de uitbreiding van het aantal sportlesgevers.

Het beperkt aantal sportlesgevers is overigens geen typisch Brussels fenomeen. In Vlaanderen heeft men daar ook mee te kampen. Dit was onlangs nog op televisie te zien. Het aantal vrijwilligers bij de voetbalclubs vermindert bijvoorbeeld hoe langer hoe meer. Hierdoor hebben een aantal clubs de deuren al moeten sluiten.

Is er al een bevraging gebeurd bij die sportlesgevers zelf? Hoe schatten zij de situatie in? Werd er al contact opgenomen met de sportbonden?

Het is duidelijk dat het Nederlandstalig onderwijs de motor is van deze evolutie. Meer en meer kinderen willen in het Nederlands sporten en willen in deze taal hun vrije tijd invullen.

In die zin is Open Vld maar lang niet alleen de Open Vld ook altijd op zoek gegaan naar dwarsverbindingen tussen het onderwijs enerzijds en vrije tijd en sport anderzijds. Dat is trouwens een logische evolutie. De schaarse beschikbare ruimte in Brussel moet zo efficiënt mogelijk gebruikt worden. Dat geldt, bij uitbreiding, trouwens ook voor de overheidsmiddelen.

Daarom hecht Open Vld ook zoveel belang aan het concept van de Brede School. Hopelijk kan en zal er op dit vlak gedurende de komende jaren nog meer ingezet worden. Dit lijkt in elk geval al één methode om de participatie van kansengroepen te verbeteren.

Brede School zit nog in vele Brusselse gemeenten in een beginfase. Ik denk echter dat het zeer interessant is om te zien hoe dit verder zal evolueren. In ieder geval moet de Brede School goed opgevolgd worden.

Het spreekt voor zich dat het sportaanbod zich niet mag beperken tot de sport die binnen de schoolmuren wordt aangeboden. Zowel kinderen als volwassenen worden er voortdurend mee om de oren geslagen dat sport gezond is. Het moet echter ook haalbaar zijn. Sport is eveneens een sociaal gebeuren. Zoals de heer Jef Van Damme het al stelde: sport verenigt ons.

De heer Jef Van Damme.- Mooi!

Mevrouw Carla Dejonghe.- De heer René Coppens haalde enkele weken geleden al aan dat sport niet zomaar gelijkgeschakeld kan worden met onderwijs of cultuur. Sport is taalblind. Dat is maar goed ook. Dus moet er in de Brusselse politieke context vooral gezocht worden naar pragmatische manieren om het sportbeleid in te vullen.

Dat betekent in de eerste plaats dat men de infrastructuurnoden weet aan te pakken. Dit laatste kunnen de gemeenten, die het financieel steeds moeilijker hebben, al lang niet meer alleen. Dit blijkt duidelijk uit het voorbeeld van de zwembaden.

Men moet echter ook een beetje verder durven kijken. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest financiert al een aantal sportinfrastructuurprojecten. De Cocof fungeert daarbij als doorgeefluik waardoor iedereen denkt dat de Cocof al deze projecten financiert. Kunnen er echter geen verdere samenwerkingsverbanden afgesloten worden tussen de taalgemeenschappen rond het beheer van de infrastructuur? Op die manier kunnen clubs dan, precies vanuit die context, ook

ondersteund worden. Misschien moet, naast de beide gemeenschappen, ook de GGC hier in de toekomst een rol in gaan spelen. Dat is natuurlijk voer voor een ander debat.

Het is duidelijk dat er op dit vlak nog wel wat werk voor de boeg ligt. Op welke manier overlegt de VGC-Sportdienst momenteel al met haar Franstalige tegenhangers en vooral met de gemeenten? Hoeveel Nederlandstalige clubs richtten zich de afgelopen jaren tot de VGC?

Er werden, voor een aantal sporten waarvoor sprake was van een lacune, inspanningen geleverd om een aantal clubs uit de grond te stampen. Dit bleek echter niet zo eenvoudig te zijn. Hoe is dit geëvolueerd?

Misschien hierbij toch nog een laatste suggestie. In het verleden is dit immers ook al aan bod gekomen. Kan men eens werk maken van een Brusselse zaalvoetbalcompetitie voor vrouwen? De Brusselse zaalvoetbalcompetitie voor mannen kan hierbij als voorbeeld dienen. De OpenVld wil hiervoor alvast een lans breken.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Ik wens mij aan te sluiten bij het debat over sport, zoals het door de heer Jef Van Damme is aangebracht. Wij weten allemaal hoe belangrijk sport is voor de fysieke ontwikkeling van mensen, zeker van kinderen. Denk maar aan gezondheidsproblemen zoals bv. overgewicht. Wij moeten mensen aanzetten om meer te bewegen.

Voor CD&V blijft sport een gemeenschapsmaterie. Mevrouw Carla Dejonghe had het zonet over de sportinfrastructuur die voor een deel door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt gefinancierd. Gelet op de hele problematiek met betrekking tot de zwembaden en datgene wat in het leerplan staat, blijft het belangrijkste probleem dat heel wat scholen het moeilijk hebben om zwemlessen te organiseren. Ik pleit er dan ook voor dat de VGC probeert om veel meer haar stempel te drukken als het om sportinfrastructuur gaat en dat zij probeert meer samenwerkingsverbanden op te zetten.

Het probleem van de sportlesgevers blijft heikel. Mevrouw Carla Dejonghe zei al dat de malaise een beetje overal heerst, ook in Vlaanderen. Het is niet meer zo evident om vrijwilligers te vinden voor de begeleiding van kinderen en jongeren. We hebben zoveel scholen in Brussel, en dus ook heel wat sportleerkrachten. Is het geen goed idee dat de VGC met deze groep gaat samenzitten om te bekijken op welke manier men samenwerkingen kan aangaan en hoe men die mensen kan motiveren en stimuleren om die taken op te nemen? De vraag zal immers altijd groot blijven.

De sportinfrastructuur van de scholen is een heel oud zeer. Hoe staat het met de contacten met de scholen? Als ik het goed heb begrepen, staan scholen er soms wat huiverachtig tegenover om hun eigen sportinfrastructuur open te stellen. Vaak rijst de vraag rond beveiliging. Wie is de laatste die het licht uitdoet? Welke afspraken moeten er daaromtrent worden gemaakt? Mijnheer De Lille, hebben uw diensten daarover al contact gehad met de Brusselse scholen en wat is daarvan het resultaat?

Mevrouw Annemie Maes.- De uitspraak "Een gezonde geest in een gezond lichaam" gaat al eeuwen mee en is nog altijd actueel. Groen is het helemaal eens met de stelling dat sport belangrijk is voor iedereen: jonge mensen, ouderen, meisjes, jongens, in individueel verband of in groepsverband, voor verschillende disciplines. Wij hechten ook veel belang aan het betrekken van jongeren en kwetsbare jongeren bij sport. Sport geeft mogelijkheden tot ontmoeting, emancipatie en identiteitsvorming.

Uit de doctoraatsstudie van Rein Haudenhuyse over het Vlaamse “Sport voor Allen”-beleid blijkt dat er tussen theorie en praktijk toch nog heel wat drempels staan. De overheid moet een poging ondernemen om daar antwoorden op te bieden. Tegelijkertijd heb ik de indruk dat de VGC er steeds beter in slaagt om de Vlaamse sportieve bovenbouw – de sportfederaties, Bloso, de Vlaamse Trainersschool – te sensibiliseren om ook rekening te houden met de context van Brussel, die grootstedelijk en meertalig is, en heel veel kwetsbare jongeren telt. Zo neemt de Atletiekfederatie ondertussen blijkbaar deel aan de werkgroep BIS (Integratie door Sport), die binnen de Foyer bezig is met inclusie via sportbeleid.

De oppositie zegt dat wij de participatie aan het sportaanbod moeten verbreden, ook ten aanzien van maatschappelijk kwetsbare groepen. Wij zijn het daar volledig mee eens. De oppositie zegt dat het tekort aan zwembaden, dat ik zelf ook heb aangekaart, aantoont dat de samenwerking tussen de verschillende overheden echt niet evident is. Ook daar zijn we het mee eens. Vandaar mijn oproep in mijn opiniestuk voor een allesomvattend zwembadenplan, om samen te werken met al die verschillende niveaus die een zegje hebben. Ik heb het dan niet alleen over de infrastructuur van zwembaden, maar ook over het beheer ervan, over de toegang voor de scholen, de tarieven, de openingsuren. Ik verwijs hiervoor naar het zeer uitvoerige debat met alle politieke fracties van de meerderheid en de oppositie, recent in het Brussels Parlement, naar aanleiding van de zwembaden crisis. We kwamen allemaal tot de vaststelling dat het echt niet evident is om eruit te geraken.

Een van de uitspraken die mij toen heeft verontrust, was die van de burgemeester van Ganshoren, die dreigde om het pas gerenoveerde zwembad Nereus in september 2013 niet te openen zolang er geen akkoord is over het beheersplan. Dat zou natuurlijk geen goede zaak zijn. Men heeft daarin een paar miljoen euro geïnvesteerd en iedereen snakt naar een zwembad – en dan zou de lokale overheid dat zwembad niet openen omdat zij het alleen niet kan betalen.

Daar knelt het schoentje: men moet werken met verschillende actoren. Voor wat betreft de zwembaden gaat het over de gemeenten en de gemeenschappen. De VGC speelt hier maar een zeer kleine rol. Ik wil de leden van de oppositie oproepen dat zij aan de mouw van hun ministers in de Vlaamse Gemeenschap trekken. De Vlaamse Gemeenschap moet veel meer investeren in Brussel om toe te laten dat kinderen in Brussel dezelfde kansen krijgen als kinderen in Vlaanderen.

De VGC doet al, met de beperkte middelen die zij heeft, wat ze moet doen. Zij roeit met de riemen die zij heeft. De VGC voert een beleid dicht bij de lokale actoren, de clubs en de bevolking. Ik heb het over het belang van intermediairen, bijvoorbeeld verenigingen waar armen het woord nemen, om jongeren de weg te helpen vinden in het woud van informatie over diversificatie van de lesgevers, over een aanbod dat is aangepast aan de verschillende doelgroepen.

Welke inspanningen heeft de VGC al geleverd of zullen er nog worden geleverd om de participatie van de kansarme groepen aan het sportaanbod te verbreden?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Iedereen in deze zaal is het ermee eens dat sport heel belangrijk is. De VGC zet daarover geregeld campagnes op. Zo werd gisterenavond de nieuwe loopcampagne “Brussel loopt” gelanceerd, waarbij mensen gemotiveerd worden om te stappen en te lopen. De VGC begeleidt de mensen daarbij. Uit persoonlijke ervaring weet ik dat gewoon in het wilde weg beginnen lopen geen goed idee is omdat je dan blessures krijgt. Dat willen we natuurlijk de Brusselaars besparen.

Voorzitter, er zijn in deze interpellatie ongeveer 30 specifieke vragen gesteld. Ik vrees dat ik dat in 15 minuten moeilijk zal kunnen afwerken. Ik zal proberen om zo correct mogelijk te antwoorden, maar een aantal zaken, zeker als het over cijfers gaat, kunnen in de toekomst misschien gemakkelijker als schriftelijke vraag worden behandeld.

De heer Jef Van Damme.- Kunnen ze worden toegevoegd aan het antwoord?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Ik zal er toch een aantal vermelden.

De heer Jef Van Damme.- We zitten voor op het schema. Van mij mag u iets langer praten.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Ik weet niet of dat mag van de voorzitter.

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- Ook ik vind sport een belangrijk onderwerp. We kunnen gerust later een speciale commissievergadering bijeenroepen.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Het lijkt mij interessant dat te doen. Er is veel over sport te vertellen. Nu worden er veel verschillende onderwerpen aangeraakt, maar we kunnen ze niet helemaal uitdiepen.

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- We kunnen dat doen in een volgende commissievergadering. Het Bureau zal daarover beslissen.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Ik begin met de opmerkingen en vragen over de sportlesgevers.

In 2012 stonden er 637 effectief beschikbare personen ingeschreven in het databestand sportlesgevers. Dat zijn er minder dan in 2011 omdat er een grote kuis werd gedaan in het bestand. Er werden een tweehonderdtal namen verwijderd omdat ze in de praktijk niet meer beschikbaar waren.

Het aantal effectief gecontracteerde mensen is in vergelijking met 2011 met 11% gestegen. De relatie met de pool van lesgevers wordt van zeer nabij opgevolgd door de VGC-administratie. Ook de sportzonewerking, die onder deze legislatuur is uitgebreid, houdt de vinger aan de pols.

Samen werden vorig jaar 9.107 uren sportaanbod gerealiseerd. Daarvan werden 4.977 uren gerealiseerd door de VGC Sportdienst, met dat verschil ten opzichte van 2011 dat een aantal zaken naar derden zijn verschoven. Die worden ook door de VGC ondersteund, maar vallen niet meer louter onder de VGC. Ik heb het over het aanbod dat in Aximax is verzelfstandigd. Binnen een aantal gemeenschapscentra is een lessenreeks uitgegroeid tot een clubwerking. Ook die middelen verschuiven daarnaar.

Voor de realisatie van het aanbod binnen de gemeenschapscentra ging het om 1.492,50 uren, waarbij dit jaar de lessenreeksen worden gerekend die in clubverband worden aangeboden onder derden. Die derden bestaan uit: scholen (405 uur); clubs (1.307 uur); dienstencentra (124 uur); Buurtsport Brussel (258 uur); Jeugdcentrum Aximax (357 uur); anderen (185 uur).

De VGC spant zich op verschillende fronten in om bij opleidingscentra bijkomende lesgevers te rekruteren. Er zijn contacten gelegd met de Erasmushogeschool Brussel (EhB) en de Ka-

tholieke Hogeschool Leuven om tijdens het academiejaar 2013-2014 een efficiëntere bekendheid te verwerven. Er werd aan een groep EhB-studenten een korte toelichting gegeven over de werking. Tijdens de infomomenten met de studenten van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) wordt de werking voorgesteld. Ook het netwerk via de stagestudenten wordt aangesproken. Verder wordt voorzien in een voorstelling van de werking en het ruimere kader van de Sportdienst tijdens het academiejaar 2013-2014. De algemene stagemodules van de VUB-studenten zijn helaas niet ruim toegankelijk toe te passen. Maar er zijn contacten en er is samenwerking in functie van de specifieke masterstages.

Tijdens de infosessie in functie van de stages van de Hogeschool-Universiteit Brussel (Parнас) werd een toelichting gegeven, alsook tijdens het afstudeerproject eind mei. De Sportdienst werd ook uitgenodigd op de klankbordgroep betreffende de stages. Ook daar proberen we die linken te leggen.

Organisatorisch moeten we er wel rekening mee houden dat het inzetten van studenten enkel mogelijk is voor de opdrachten die compatibel zijn met hun uurrooster.

Dan ga ik even in op de samenstelling van de pool sportlesgevers. We kunnen proberen de maatstaf voor onder andere het aantal studenten weer te geven door de cijfers aangaande de leeftijd van de sportlesgevers te gebruiken. Van de sportlesgevers is 28% jonger dan 23 jaar; 55% is tussen 23 jaar en 35 jaar oud, 12% tussen de 36 en de 60 jaar en 4% is ouder dan 60 jaar.

We hebben een proefproject opgestart over de diversificatie van de pool sportlesgevers. In overleg met de stuurgroep is ervoor geopteerd om in de eerste plaats een laagdrempelige niet-sportspecifieke opleiding te organiseren. Dat houdt in dat de cursus Bewegingsanimateur van de Vlaamse Trainersschool door ons toedoen naar Brussel is gehaald. Die vond plaats op 3 zaterdagen in januari en februari en tijdens de eerste 4 dagen van de krokusvakantie 2013. Op die manier trachten we de Vlaamse bovenbouw te sensibiliseren voor de specifieke Brusselse situatie. We zijn daarin geslaagd. Zaterdag aanstaande zijn er trouwens examens waaraan 16 Brusselaars deelnemen. Dat is een stijging van het aantal.

Het idee om er sportleerkrachten bij te betrekken is op zich natuurlijk een goed idee. We hebben het aantal 'Flexibele Opdracht Leerkrachten Lichamelijke Opvoeding', de zogenaamde follo's, uitgebreid van 3 naar 4. Zij springen de sportclubs bij.

Voor het naschoolse sportaanbod tekenden 35 scholen in. De leerkrachten van die scholen worden erbij betrokken. Het openhouden van de sportinfrastructuur wordt via specifieke overeenkomsten geregeld.

De stuurgroep heeft beslist om een laagdrempelige sportspecifieke opleiding te organiseren. Het diversificatieproject zet mee de schouders onder de opleidingsdriedaagse van Buurtsport Brussel en trekt ze open naar een ruimer veld. Die opleidingsdriedaagse vindt plaats van 10 tot 12 april 2013.

Er is eveneens beslist om een vormingstraject voor anderstaligen te organiseren. Dat gebeurt samen met het Huis van het Nederlands omdat taalvorming zeer intensief is. Het project werkt met mensen die al een NT2-traject volgen en wil hen laten aansluiten bij een laagdrempelige sportopleiding.

Om de sportinfrastructuur maximaal open te stellen, heb ik ervoor gekozen om de functie van 'sportinfrastructuurconsulent' te creëren. De infrastructuurkwestie in Brussel is heel complex en de realisatie van de doelstellingen die geformuleerd staan in het Sportbeleidsplan, vereiste dat elk daarvoor iemand zou vrijmaken. Die persoon is effectief van start gegaan in het najaar van 2012. Hij zal zich ontfermen over het beheer en de exploitatie van onder meer de intussen verworven KUB-sporthal en de sporthal Emanuel Hiel. Verder zal hij investeringssubsidies opvolgen en samenwerkingsovereenkomsten afsluiten met scholen en gemeentes in functie van de openstelling naar de VGC en de door VGC erkende sportclubs, de sportinfrastructuur en de uitrusting in de gemeenschapscentra optimaliseren, de infrastructuurkwesties bij clubs begeleiden enzovoort.

In de concrete realisatie van sportinfrastructuur reken ik de aankoop van de KUB-sporthal, waar ondertussen ook de aula druk gebruikt wordt als bewegingslokaal. In mijn beleid realiseerde ik ook de naschoolse openstelling en ingebruikname van Emanuel Hiel. In het huidige investeringsplan wordt in middelen voorzien voor de realisatie en openstelling van de nieuwe Verheydenstaat-site aan het Weststation. Zo is er, samen met het opengesteld VUB-complex, weldra in elke windstreek van het Brussels hoofdstedelijk gewest een VGC-sportuitvalbasis. Er zijn ook nog de initiatieven in het kader van de Brede School Nieuwland.

De openingsuren van de schoolsportinfrastructuur zijn inderdaad gewijzigd. In de samenwerkingsakkoorden worden de naschoolse openingsuren mee bepaald door de VGC-sportdienst. De accommodaties staan elke weekdag tot 22 uur ter beschikking evenals tijdens woensdagmiddagen en tijdens schoolvakanties. Tijdens de weekends is dat afhankelijk van school tot school.

Het aantal scholen dat zijn sportinfrastructuur ter beschikking stelt, stijgt. Dat is een goede zaak. Er is een stijgend aantal samenwerkingsovereenkomsten en er zijn ook meer scholen die deelnemen aan het naschoolse sportprogramma. Samenwerkingsakkoorden werden afgesloten met De Kleurdoos, de Gemeentelijke Basisschool Veeweide, het KA Anderlecht, het KA Emanuel Hiel, het KA Etterbeek, het KA Toverfluit Sint-Jans-Molenbeek, het Maria Boodschap Lyceum Brussel, het Sint-Guido-Instituut, het Lutgardiscollege in Oudergem, het Sint-Niklaasinstituut in Anderlecht en de Vrije Universiteit Brussel. Binnenkort komen daar alweer 2 nieuwe bij, namelijk het Koninklijk Atheneum Ukkel en het nieuwe schooldomein in de Verheydenstraat. In 2013 worden nog andere kansen bij scholen prioritair bekeken door de onlangs aangestelde infrastructuurconsulent.

Zoals ik daarnet al zei, zijn er ondertussen 35 scholen ingestapt in het project Naschoolse Sport van de VGC-sportdienst. Zij stellen hun school dus ook naschools open voor sportactiviteiten. Dat aantal stijgt jaarlijks. Bovendien stellen een aantal scholen waarmee de VGC geen specifieke samenwerkingsovereenkomst heeft, de deuren open.

Wat betreft de geleverde inspanningen om de participatie aan het sportaanbod te verbreden, probeer ik vanuit meer algemene acties het sportaanbod in hoofdzaak laagdrempelig te houden door het hanteren van een sociaal tarief, de mogelijkheid om gratis proeflessen aan te bieden en een lage instapdrempel te faciliteren. Het VGC-sportaanbod stemt zich ook af op verschillende leeftijden en doelgroepen. Zo zijn er lessenreeksen en sportacademies voor kleuters, kinderen, jongeren, volwassenen, senioren en personen met een beperking. Binnen de kansarme wijken moet ik natuurlijk ook de financiële ondersteuning van de partner vzw Buurtsport Brussel melden. Daarvan zijn de middelen ruim opgetrokken. Bovendien heb ik met succes op gewestelijk niveau de participatie aan 2 wijkcontracten bepleit. De VGC onder-

steunt ook Bis Foyer als sportwerking binnen een ruimer integratieproject. Ze biedt ook ondersteuning aan verenigingen waar armen het woord nemen.

Verder kan ik u ook meedelen dat de VGC een specifiek sportprogramma ondersteunt binnen een aantal organisaties. Zo ondersteun ik het loopinitiatief van het Brussels Onthaalbureau (BON) door het ter beschikking stellen van een trainer voor de ondersteuning van de looptrainingen. Ook de sportwerking van het Klein Kasteeltje krijgt aandacht, bijvoorbeeld via de ondersteuning van voetbalactiviteiten door de inschakeling van scheidsrechters en de ondersteuning van het vakantieaanbod, met bijvoorbeeld badminton en capoeira. Zelfs de mensen uit de gevangenis van Sint-Gillis bied ik ondersteuning om te sporten. Hier kan ik de opstelling van de infrastructuur uiteraard niet bewerkstelligen voor mensen buiten de gevangenis, maar ik bied wel inhoudelijke ondersteuning bij de uitwerking van het sportprogramma. Er is een fitnessbegeleider onder contract en ik ondersteun de aankoop van materiaal.

De heroriëntering van de vrijetijdswaardebon is hier al enkele keren aan bod gekomen. De bedoeling is te werken voor kansarme groepen. De basisfilosofie bij het opstarten van de cultuurwaardebon was om mensen in armoede, kansarme jongeren, personen met een handicap aan te sporen actief deel te nemen aan het Nederlandstalig vrijetijdsaanbod.

Diverse sportaanbieders moeten de kans krijgen om in te stappen in het systeem. Dat is alleszins de bedoeling, maar de discussies daarover zijn nog niet afgerond. Het is mijn bedoeling om via die vrijetijdswaardebon mensen de kans te geven terecht te kunnen in door de VGC erkende sportclubs, sportorganisaties en bij de VGC-sportdienst.

Wat betreft de maatregelen om de sportverenigingen te bevrijden van planlast, heb ik feitelijke verenigingen ondersteuning aangeboden bij de omschakeling naar een vzw door een beroep te doen op het Vlaams Studie- en Documentatiecentrum voor vzw's, dat ondersteuning biedt bij de opmaak van de statuten, ledenregisters enzovoort.

We bieden ook opleidingen aan, ondermeer via Dynamo, die een aanzet geven om de administratie van een club te vereenvoudigen. Het gaat om het gebruik van een digitaal boekhoudprogramma, het aanbieden van modelovereenkomsten enzovoort. Vanuit de administratie gebeurt er ook een continue screening van formulieren op planlast. De website is onlangs overzichtelijker geworden in functie van het terugvinden van formulieren, regelgeving en informatie.

Wat alle kwesties in verband met de zwembaden betreft, verwijs ik naar mijn antwoorden van de zitting van 8 februari 2012. Die discussie moet niet opnieuw gevoerd worden.

Ik zal wel wat dieper ingaan op een aantal specifieke vragen over communicatie. Het communicatieplan van de VGC-sportdienst zal, nu de elementen van het globale VGC-communicatieplan bekend zijn, worden gefinaliseerd en gepresenteerd op het einde van dit sportseizoen. Het bestrijkt een periode van 3 jaar. Daarbij wordt de vraag gesteld hoe men het sportbeleid en sportaanbod nog dieper en breder wortel kan laten schieten in Brussel, vanuit de overtuiging van de maatschappelijke meerwaarde van sport. Niet alleen als een optimaal instrument voor het op peil houden van de individuele lichamelijke en mentale gezondheid, maar ook als een belangrijk instrument om sociale samenhang en stedelijk welbevinden te stimuleren. Daarom zal men de communicatie nog wervender en dynamischer moeten maken, met een intensiever gebruik van een aantal onlinetoepassingen, met blijvende aandacht voor specifieke doelgroepen. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan een *any surfer label*. Dat label houdt

in dat de website moet kunnen worden gebruikt voor mensen met een visuele beperking en dat de teksten in een gemakkelijk leesbare taal zijn opgesteld, zodat ook mensen met een mentale beperking er terecht kunnen enzovoort.

Ik probeer versnippering tegen te gaan, maar natuurlijk zijn er specifieke projecten, gericht op specifieke doelgroepen. Daarom is één algemene communicatie niet verstandig. Als het budgettair haalbaar is, wordt ook het denkspoor van elektronische communicatie met gerichte nieuwsbrieven overwogen op basis van het profiel van een aantal Brusselse sporters. Er wordt nagegaan of dat financieel mogelijk is.

De nieuwe drupalwebsite voor de jeugd – *Brusselbazaar.be* – werd gelanceerd, alsook voor de gemeenschapscentra, *cultuurcentrumbrussel.be*. Men probeert daar linken te leggen naar het sportaanbod om ervoor te zorgen dat mensen niet te veel verschillende website moeten bezoeken vooraleer ze de informatie vinden waar ze naar op zoek zijn.

De communicatiekanalen waarvoor de sportdienst kiest om zijn aanbod bekend te maken, variëren sterk naargelang het beoogde doelpubliek en het type 'sportproduct', evenement of boodschap. Zo wordt voor sport voor personen met een handicap, de zogenaamde G-sport, gebruikgemaakt van folders in relatief kleine oplages omdat die vooral verspreid worden via toeleiders en intermediairen. Daarvoor wordt samengewerkt met Vlaams-Brabant. Om diezelfde reden verschuift de nadruk in dit opzicht trouwens meer en meer naar digitale communicatie rond specifieke G-sport-activiteiten. Er is een aangepaste bewegingsdag, een aangepaste sportdag enzovoort. Die kennen trouwens heel veel succes. Ik raad u aan om die te bezoeken, dat is echt de moeite waard.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- We krijgen daar ook altijd een uitnodiging voor.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Ik stel voor dat u daar eens naartoe gaat. De deelnemers zijn erg enthousiast over het op hun maat aangepast sportaanbod. Er wordt samengewerkt met veel studenten uit de sportopleiding, die niet alleen leren werken met fitte en gezonde mensen. Een zeer breed gamma van mensen kan gebaat zijn bij intensieve sportbegeleiding.

Ook de communicatie met de sportlesgevers, vrijwilligers en begeleiders verloopt vooral digitaal. Een aantal testen hebben aangetoond dat de communicatiebehoeften van die specifieke groepen in die richting gaan. Het impliceert tevens een besparing en biedt de mogelijkheid om het overzicht te actualiseren. Folders zijn soms snel verouderd, digitale informatie kan gemakkelijker worden geüpdatet.

Ook de communicatie met betrekking tot de schoolsport verloopt overwegend digitaal. Vorig jaar werd voor bijvoorbeeld de fietscampagne overwegend digitaal gecommuniceerd, aangezien de kinderen en de families die we wilden leren fietsen voornamelijk via scholen, speelpleinen en jeugdbewegingen werden bereikt. Dat zijn net de instellingen die al digitaal werken. De huidige loopcampagne mikt dan weer op de individuele deelnemer en sporter, en daarom hebben we naast het digitale ook heel wat communicatie in drukvorm. Dit gaat van flyers en advertenties in *Brussel Deze Week* voor de zeven 'start to run'- en 'keep running'-initiatieven tot een heuse loopgids die voor extra duiding en diepgang zorgt.

De informatie over de sportwerking voor de groeiende groep 50+'ers blijft natuurlijk in drukvorm bestaan. Hoewel steeds meer en meer senioren beter omgaan met de digitale (sociale) media, is een belangrijk deel van die groep nog steeds vragende partij om papieren communi-

catie te ontvangen. Die brochures worden verspreid via onder meer het seniorencentrum, via kinesitherapeuten en dokters, en via de verenigingen waar de ouderen actief zijn.

Er zijn nog 3 grote klassiekers in het communicatieaanbod. Dat zijn tegelijk ook de publiekslievelingen want er is altijd een zeer grote vraag naar. Zo is er de Vakantiegids, die intussen vooral geïntegreerd is in de nieuwe portaalsite van Jeugd. Dat biedt de mogelijkheid om de informatie constant aan te passen en de zoekfunctie te vergemakkelijken. De oplage van de vakantiegids is gehalveerd van 32.000 naar 16.000 papieren exemplaren.

De Sportgids blijft voor veel gebruikers een soort naslagwerk. Het is een bijzonder volledige gids die een verjongingskuur onderging en die vanwege de lange geldigheidsduur, namelijk een heel sportseizoen, meermaals geraadpleegd wordt door een niet onbelangrijk deel van de lezers. Vandaar de keuze voor dit communicatiemiddel.

Ten slotte is er de communicatie rond Stadskriebels. Dit evenement is ondertussen toe aan zijn twintigste verjaardag, een mooie gelegenheid om het een meer eigentijdse en brede invulling te geven, met meer aandacht voor stedelijkheid. Er zijn *urban sports*, straatsport, straatkunsten, performances, activisme rond openbare stedelijke ruimten, duurzaamheid en recycling. Ook de communicatie gebeurt eigentijdser. Er zullen een aantal filmpjes worden verspreid, die gemaakt werden door de studenten van het Rits, een van de belangrijke partners uit de buurt. Het is cruciaal om een deel van het Brusselse jongerenpubliek opnieuw aansluiting te laten vinden bij het idee van een sportfeest in de stad. De voorbije jaren waren het steeds de vaste klanten die naar Stadskriebels kwamen. Daarom probeert de sportdienst het publiek opnieuw uit te breiden. Kortom, de communicatie verloopt nog steeds in drukvorm, maar in een beperktere mate. De sportdienst zet vooral in op digitale communicatie.

De heer Jef Van Damme.- U hebt heel veel informatie gegeven. Ik ga niet verder doorvragen want ik wil het debat niet monopoliseren. Aangezien u lang en snel hebt gesproken, ga ik alle gegevens in detail bestuderen en er eventueel later op terugkomen. Op het eerste zicht heb ik de indruk dat u een vrij actief sportbeleid voert.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Ik doe dan ook graag aan sport. Dat helpt.

- *Het incident is gesloten.*

VRAAG OM UITLEG (R.v.O. art.60)

van de heer Fouad Ahidar aan mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid bevoegd voor
Welzijn, Gezondheid, Gezin, Media en Patrimonium,
betreffende de pleegzorg

De heer Fouad Ahidar.- Met al die informatie over sport zal ik nagaan of ik me in een club kan inschrijven.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- U kunt zich inschrijven bij Brussel Loopt, waar iedereen op zijn eigen ritme aan sport doet.

De heer Fouad Ahidar.- Ik heb me laten inschrijven bij 'Bike to work'. Dan komt er iemand bij me thuis om me te begeleiden.

(*Vrolijke opmerkingen*)